

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010138
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1315010138.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a členiek senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci obžalovaného U.. A.. O. G., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/43/2015 zo dňa 04.10.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. júna 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/43/2015 zo dňa 04.10.2018, bol obžalovaný A.. U.. O. G. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že ako prednosta Obvodného lesného úradu v Bratislave so sídlom Pekná cesta 19 Bratislava, druhostupňového orgánu štátnej správy, v rozpore s § 59 odsek 1 a § 60 odsek 1 písmeno b), písmeno c) zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení účinnom v čase spáchania činu a v rozpore s § 50 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)

-dňa 25.03.2013 vydal rozhodnutie č. 054/5/2013-BA3, právoplatné dňa 26.3.2013, o trvalom vyňatí lesného pozemku pare. č. 18060/1 o výmere 8 524 m² zapísaného na LV č. XXXX vedeného bývalou Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu okres Bratislava III, obec Bratislava - m.č. Nové Mesto, k.ú. Vinohrady, vlastnícky patriaceho X. K., pričom rozhodnutím prvostupňového orgánu štátnej správy odboru lesného hospodárstva a poľovníctva Obvodného lesného úradu v Bratislave, č. 054/4/2013-BA 3 zo dňa 11.3.2013, právoplatným dňa 26.3.2013 bolo konanie o trvalom vyňatí predmetného pozemku prerušené,

-dňa 21.6.2013 vydal rozhodnutie č. 207/2/2013, právoplatné dňa 18.7.2013 o trvalom vyňatí lesného pozemku pare. č. XXXXX/X a pare č. XXXXX/X o celkovej výmere 25 654 m² zapísaných na LV č. XXXX vydaného bývalou Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu okres Bratislava III, obec Bratislava -m.č. Nové Mesto, k.ú. Vinohrady, vlastnícky patriacich X. K., K. L. a U.. A. D., pričom rozhodnutím prvostupňového orgánu štátnej správy odboru lesného hospodárstva a poľovníctva Obvodného lesného úradu v Bratislave, č. 207/2/2013 zo dňa 2.5.2013 bolo konanie o trvalom vyňatí predmetného pozemku prerušené,

-dňa 6.9.2013 vydal rozhodnutie č- 239 / 6 / 2013-BA3, právoplatné dňa 20.9.2013, o trvalom vyňatí lesného pozemku pare. č. 18179/1 o výmere 3 105 m² zapísaného na LV č. XXXX vedeného bývalou Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu okres Bratislava III, obec Bratislava - m.č. Nové Mesto, k.ú. Vinohrady, vlastnícky patriaceho U.. A. D., pričom rozhodnutím prvostupňového orgánu štátnej

správy odboru lesného hospodárstva a poľovníctva Obvodného lesného úradu v Bratislave, č.
239/5/2013-BA3 zo dňa 8.7.2013 bolo konanie o trvalom vyňatí predmetného pozemku prerušené,

na základe ktorých rozhodnutí boli predmetné pozemky úplne odlesnené a v katastrálnom operáte bol vykonaný zápis o zmene druhu pozemkov z lesného pozemku na ostatnú plochu, čím vlastníkom predmetných pozemkov pripravil základ pre ich budúci ekonomický prospech spočívajúci v rozdiel medzi hodnotou lesných pozemkov a realitnou trhovou hodnotou stavebných pozemkov v katastrálnom území Bratislava - Vinohrady, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nemožno stotožniť s konštatovaním a následným rozhodnutím súdu o tom, že skutok, resp. skutky, za spáchanie ktorých bola na Ing. A.. O. G. podaná obžaloba, nie sú konaním, ktoré by vykazovali znaky skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno b) Tr. zák. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že odbor lesného hospodárstva a poľovníctva nemá oporu v zákone a za prvostupňový orgán považuje Obvodný lesný úrad Bratislava. Preto má za to, že konal v súlade so zákonom. Táto obhajobná argumentácia obžalovaného je v rozpore nielen s vykonanými dôkazmi, vrátane svedeckých výpovedí, ale aj so znením príslušných právnych predpisov. Podľa § 56 ods. 1 a § 57 ods. 2 zákona o lesoch štátnu správu na úsekoch lesného hospodárstva tvorí Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky, obvodný úrad v sídle kraja a obvodný úrad. Obvodný lesný úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá prednosta, ktorého vymenúva na základe výsledkov výberového konania a odvoláva minister pôdohospodárstva Slovenskej republiky. Pôsobnosť obvodných lesných úradov a obvodných lesných úradov v sídle kraja je konkretizovaná v § 59 a § 60 zákona o lesoch. Poukazujem najmä na § 59 odsek 1 zákona o lesoch, v zmysle ktorého je obvodný lesný úrad v sídle kraja odvolacím orgánom vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol obvodný lesný úrad. V § 59 zákona o lesoch, ktorý vymedzuje pôsobnosť obvodných lesných úradov v sídle kraja, nie je obvodným lesným úradom v sídle kraja zverená právomoc rozhodovať o vyňatí lesných pozemkov a ani o výške náhrady za stratu mimoprodukčných funkcií lesa. Tieto kompetencie sú v § 60 ods. 1 písm. b) a písm. c) zákona o lesoch zverené obvodným lesným úradom ako prvostupňovým orgánom. Kolízna situácia vo vymedzení pôsobnosti obvodného lesného úradu a obvodného lesného úradu v sídle kraja, ktorá nastala v predmetnom prípade, je riešená v § 60 ods. 3 zákona o lesoch, ktorý ustanovuje, že obvodný lesný úrad v sídle kraja na rozhodovanie v správnom konaní v prvom stupni vo veciach, ktoré sú zákonom ustanovené obvodnému lesnému úradu, zriaďuje osobitný organizačný útvar. Týmto organizačným útvarom bol odbor lesného hospodárstva a poľovníctva.

Prokuratúra uviedla, že má za to, že keď obžalovaný vydal sporné rozhodnutia o vyňatí lesných pozemkov v k.ú. Vinohrady ako prednosta Obvodného lesného úradu v Bratislave, teda ako druhostupňového orgánu, prekročil tým svoju zákonnú právomoc. Z titulu svojej funkcie a tomu zodpovedajúcej odbornosti si pritom musel byť vedomý organizačnej štruktúry Obvodného lesného úradu v Bratislave, ako aj vymedzenia pôsobnosti jednotlivých orgánov štátnej správy na úseku lesného hospodárstva. Osobitne s poukazom na § 57 ods. 6 zákona o lesoch, obvodný lesný úrad v sídle kraja nie je oprávnený vykonávať pôsobnosť v oblasti štátnej správy, ktorá nie je zverená obvodným lesným úradom v sídle kraja. Vzhľadom na subsidiárnu pôsobnosť zákona o správnom konaní existuje len jeden jediný zákonný prípad, kedy je druhostupňový orgán oprávnený sám vo veci rozhodnúť, a to v prípade tzv. atrahovania si príslušnosti podľa § 50 zákona o správnom konaní, teda ak to dovoľuje povaha veci a ak nápravu nemožno dosiahnuť inak a správny orgán príslušný na rozhodnutie nezačal konanie, hoci je na to povinný alebo pokiaľ nerozhodol v zákonnej lehote. Na takýto postup však v predmetnej veci neboli splnené podmienky a toto ustanovenie neaplikoval ani obžalovaný, keď v dotknutých veciach rozhodoval. Obžalovaný predmetné rozhodnutia vydal po tom, ako bolo konanie vo veci sp.zn. 239/2/2013-BA3 za účelom odstránenia nedostatkov podania prerušené a následne pod sp.zn. 239/5/2013 - BA3 zastavené, pretože nedostatky podania neboli v zákonnej lehote odstránené, konanie pod sp.zn. 207/2/2013-BA3 prerušené za účelom odstránenia nedostatkov podania a konanie pod sp.zn. 054/4/2013-BA3 taktiež prerušené za účelom odstránenia nedostatkov podania.

Prokuratúra poukázala na to, že pri reforme štátnej správy k 01.10.2013 malo prísť k delimitácií spisov na okresný úrad, pričom dva zo sporných spisov neboli súčasťou delimitačných protokolov, bolo nutné vykonať rekonštrukciu spisov. V rozhodnutí sp. zn. 207/2/2013 zo dňa 21.06.2013 obžalovaný poukázal na záväzné stanovisko ÚKaSP-204/2008-2013-MZ-UR, z ktorého malo vyplývať, že zámer nie je v rozpore s Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy z roku 2007. V rozhodnutí sp.zn. 239/6/2013-BA3 zo dňa 06.09.2013 obžalovaný poukázal na stanovisko č.

ÚKaSP-47871/2007-2013-MZ-UR zo dňa 25.08.2013. Ako však vyplýva z odpovede starostu Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto zo dňa 13.01.2014, stanovisko č. ÚKaSP- 47871/2007-2013-MZ-UR zo dňa 25.08.2013 a ÚKaSP-204/2008-2013-MZ-UR stavebný úrad nevydával. Rozhodnutia vydané a signované obžalovaným trpeli nedostatkami aj z vecného hľadiska. Obžalovaný konal a rozhodol v rozpore s § 5, § 6 ods. 2 a ods. 3, § 7 a § 8 zákona o lesoch a v rozpore s § 7 vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 12/2009 Z. z. o ochrane lesných pozemkov pri územnoplánovacej činnosti a pri ich vyňatí a obmedzení z plnenia funkcií lesov, keď ku rozhodnutiu nemal všetky potrebné podklady a splnené podmienky. Nebol jasne konkretizovaný zámer vyňatia predmetných pozemkov. Obžalovaný tak kompetentne nemohol posúdiť, či sa jedná o nevyhnutný a odôvodnený prípad, a či úlohy spoločenského a ekonomického rozvoja možno zabezpečiť inak, ako to vyplýva z § 5 ods. 1 zákona o lesoch.

Prokuratúra poukázala na neodôvodnené prisvojenie si právomoci rozhodnúť v dotknutých veciach, na neexistujúce záväzné stanoviská stavebného úradu, vecné nedostatky rozhodnutí, stratu práve dvoch z troch sporných spisov a ich nedelimitovanie možno uzavrieť, že obžalovaný konal s úmyslom zadovážiť neoprávnený prospech vlastníkom predmetných pozemkov spočívajúci v rozdiel medzi hodnotou lesných pozemkov a realitnou trhovou hodnotou stavebných pozemkov v k.ú. Bratislava - Vinohrady. Tiež poukazujem na následnú snahu vlastníkov pozemkov o zmenu funkčného využitia pozemku z doterajšej funkcie lesa na funkciu malopodlažnej zástavby obytného územia z dôvodu, že súčasná definícia nezodpovedá skutočnosti, o čom svedčí žiadosť X. K. doručená Magistrátu hl. mesta SR Bratislavy dňa 11.09.2013. Z uvedeného tiež vyplýva, že obžalovaný konal formou priameho úmyslu. Doposiaľ vykonaným dokazovaním sa podarilo nespochybniteľné preukázať, že to bol práve obžalovaný Ing. A. O. G., ktorý si bez akéhokoľvek právneho titulu a bez splnenia podmienok tzv. atrahovania ako prednosta Obvodného lesného úradu v Bratislave, t. j. v pozícii druhostupňového správneho orgánu, aproboval oprávnenie prvostupňového orgánu, a prekročiac svoje právomoci vydal sporné tri vyššie citované rozhodnutia o trvalom vyňatí v nich uvedených lesných pozemkov v k.ú. Vinohrady na iné účely ako na plnenie funkcií lesov, na účel zvýšenia efektívnosti využitia predmetného pozemku iným využitím pozemku ako doterajším spôsobom hospodárenia, ako aj o tom, že predmetné pozemky budú v katastri nehnuteľnosti zapísané ako ostatné plochy a v súlade s § 9 zákona o lesoch za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť odvod - náhradu za stratu mimoprodukčných funkcií lesa. Krajskému súdu v Bratislave, navrhla, aby na podklade tohto odvolania v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/43/2015 z 4. októbra 2018 vo výroku o vine obžalovaného Ing. A. O. G. a následnom treste uloženom obžalovanému, a aby súc oprávnený ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil trestnú vec obžalovaného U. A. G. Okresnému súdu Bratislava III na jej opätovné prejednanie v potrebnom rozsahu a na následné rozhodnutie.

Z vyjadrenia obžalovaného k dôvodom odvolania prostredníctvom obhajcu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne a právne správny, súd prvého stupňa jednoznačne a správne vyhodnotil dôkazy, a najmä sporný výklad právnych noriem v danej oblasti s tým, že nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, pretože neboli kumulatívne splnené podmienky na naplnenie tejto skutkovej podstaty. Odvolanie prokurátorky ako aj jeho odôvodnenie vychádza len z jednostranného a účelového výkladu zákona o lesoch, pričom prokurátorka neposudzuje vec komplexne, a to najmä vo vzťahu do akej funkcie bol obžalovaný vymenovaný, pretože jeho vymenovanie pred údajným spáchaním skutku bolo do funkcie prednosta Obvodného lesného úradu v Bratislave, a nie do funkcie Obvodného lesného úradu v sídle kraja, ktorý v tom čase jednoznačne v zákone nebol. Trestný čin a naplnenie jeho skutkovej podstaty sa musí podľa súčasnej právnej úpravy posudzovať prísne formálne, a teda ak sa chce v ktorejkoľvek veci dokazovaním preukázať spáchanie trestného činu, tak sa musí vychádzať aj z prísne formálneho posudzovania konania páchatelia na naplnenie všetkých znakov trestného činu. Súd pri hodnotení dôkazov posudzoval zákonne a správne, a pretože výklad porušenia príslušných noriem je nedostatočný, správne dospel k záveru oslobodiť obžalovaného z pod obžaloby na základe zásady „In dubio pro reo“.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia uviedol, že obžaloba kládla obžalovanému U. A. O. G. za vinu, že ako prednosta Obvodného lesného úradu v Bratislave - druhostupňového orgánu štátnej správy v rozpore s § 50 ods. 1 a § 60 ods. 1 písm. b/, c/, zák. č. 326/2005 Z.z o lesoch a v rozpore s § 50 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní vydal rozhodnutia o trvalom vyňatí lesných pozemkov a čím mal spáchať prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b Tr. zák. sa dopustí ten, kto ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech prekročí svoju právomoc, pričom z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie. Na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu nestačí zistenie, že verejný činiteľ vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu ale zároveň sa vyžaduje, aby tak verejný

činiteľ konal v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech. Uvedený motív ako zložka subjektívnej stránky konania páchatela, ktorý iniciuje konanie, musí byť preukázaný. Obžalovaný A.. U.. O. G. vo svojej výpovedi uviedol, že on v žiadnom prípade nekonal v rozpore so zákonom, pretože bol menovaný Ministrom pôdohospodárstva do funkcie ako prednosta Obvodného lesného úradu a nie ako prednosta Obvodného lesného úradu v sídle kraja - o čom svedčí i menovací dekrét. Obžalovaný uviedol, že v žiadnom prípade nekonal v rozpore so zákonom, pretože bol do funkcie menovaný ministrom pôdohospodárstva ako prednosta Obvodného lesného úradu a nie ako prednosta Obvodného lesného úradu v sídle kraja. Dňa 27.6.2012 ho vláda SR menovala do funkcie prednostu Krajského lesného úradu Bratislava. Od nástupu do funkcie vykonával funkciu druhostupňového orgánu štátnej správy na úseku lesného hospodárstva a dozor nad Obvodným lesným úradom Bratislava. V tom čase bol ako druhostupňový orgán štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva. Dňa 12.12.2012 bol odvolaný vládou Slovenskej republiky z funkcie prednostu krajského lesného úradu v Bratislave a následne výberovým konaním dňa 28.12.2012 vymenovaný za prednostu Obvodného lesného úradu v Bratislave, ale už ministrom pôdohospodárstva. Do roku 31.12.2012 druhostupňový orgán štátnej správy bol kraj menovaný vládou. Prvostupňový orgán bol prednosta obvodného lesného úradu menovaný ministrom. Po 01.01.2013 sa zmenil zákon o lesoch, a tak bol podľa § 57 ods. 2 zákona č. 326/2005 zákona o lesoch v znení neskorších prepisov dňa 01.01.2013 vymenovaný do funkcie prednostu obvodného lesného úradu v Bratislave. Bol to práve on, ktorý upozorňoval ÚBOK na skutočnosti týkajúce sa zámeny lesných pozemkov a na základe toho všetky žiadosti týkajúce sa zámeny pozemkov a vyňatí museli pracovníci predložiť jemu, čo potvrdil aj svedok G.. Pokiaľ ide o predmetné tri žiadosti, tieto mu boli pridelené a žiadosti obsahovali všetky náležitosti. Osoby menom K., D., L. nepozná, do styku prišiel len so K., ktorý sa k nemu dobíjal ako k prednostovi.

Okresný súd ďalej uviedol, že ako vyplýva z predložených listinných dôkazov, na to aby boli lesné pozemky vyňaté, boli žiadateľom uložené povinnosti uvedené v rozhodnutí o vyňatí lesného pozemku, čiže v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o zneužití funkcie a automatickom vyňatí lesných pozemkov, bez splnenia týchto podmienok ani nemohlo k vyňatiu pozemkov dôjsť. Svedok X. uviedol, že v tom čase bol nadriadený obžalovaného, pracoval na odbore kontroly, a pokiaľ by predmetná vec bola predložená im na kontrolu, určite by nepodávali trestné oznámenie. V určitých prípadoch v predmetných veciach rozhodoval nadriadený orgán, ba dokonca sám minister. Vykonaným dokazovaním nebol preukázaný ani úmysel obžalovaného zaobstarať inému neoprávnený prospech. Nebolo preukázané, že by obžalovaný osoby L., K. a D. vôbec poznal a žiadatelia nemali z konania obžalovaného priamy prospech, konanie obžalovaného nemalo za následok zmenu lesných pozemkov na stavebné. Nebol preukázaný kontakt, prípadne predchádzajúca dohoda obžalovaného so žiadateľmi o vyňatie lesného pozemku, z čoho súd v zmysle zásady in dubio pro reo musel vyvodiť záver, že obžalovanému nebol preukázaný úmysel nadobudnúť neoprávnený prospech uvedeným žiadateľom. Bez rozumných pochybností nebol preukázané, že by obžalovaný konaním uvedeným v obžalobe porušil zákon a už vôbec nie, že by ho porušil úmyselne. Obžalovaný pomerne rozsiahlo popísal, aký bol právny stav v danom období. Po 1.1.2013 sa menil zákon o lesoch a on bol 1.1.2013 vymenovaný do funkcie prednostu Obvodného lesného úradu a nie ako prednosta Obvodného lesného úradu v sídle kraja, a taktiež v zákone nie je ani len odvolávka na to, že odbor lesného hospodárstva je osobitný organizačný útvar, z čoho vyplýva, že zo zákona o lesoch ani jednoznačne nevyplýva že obžalovaný bol v postavení druhostupňového orgánu z dôvodov, že chýbalo zadefinovanie „obvodného“ lesného úradu v sídle kraja, čo umožňuje výklad, že obžalovaný bol oprávnený konať ako orgán prvostupňový. Pri takto nejednoznačnom výklade zákona je opätovne nutné aplikovať zásadu in dubio pro reo. Navyiac, k presvedčeniu obžalovaného, že konal ako prvostupňový orgán, resp. k nepreukázaniu úmyslu obžalovaného porušiť zákon nasvedčuje i fakt, že v rámci poučenia o opravných prostriedkoch proti predmetnému rozhodnutiu uviedol zákonné znenie o opravných prostriedkoch typické pre prvostupňový orgán. Vzhľadom na uvedené znenie zákona a jeho sporného ustanovenia, nebol bez pochybnosti preukázané, že obžalovaný nemal právo prevziať predmetnú vec na vybavenie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považuje za vecne aj právne správny.

Obžalovaný U.. A.. O. G. na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania prokurátora (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo

ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že podané odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné poukázať na skutočnosť, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podrobne a vyčerpávajúco vyhodnotil.

Za daných okolností sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa. Krajský súd dospel k rovnakému skutkovému a právnomu záveru, a teda že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bezpochyby preukázané, že obžalovaný konaním opísaným v skutkovej vete rozsudku naplnil zákonné znaky žalovaného trestného činu.

Krajský súd pripomína, že náležité zistenie skutkového stavu veci jednoznačne vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Nemôže ísť len o pravdepodobnosť dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo dokonca celkom opačného záveru. Skutkové závery súdu prvého stupňa sa zakladajú na jeho vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Závery okresného súdu boli vyvedené na podklade úplného resp. náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Tr. por.) jeho uvažovaní, ktorým sa k záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné, či logické rozpory a krajský súd sa s nimi plne stotožňuje.

V predmetnej veci je potrebné konštatovať, že tu bola v čase skutku kladeného obžalovanému za vinu taká nedostatočná, či nejasná alebo dokonca zmätočná právna úprava, zmena niektorých zákonov či jednotlivých ustanovení, ktorá vôbec neprispela k objasneniu či preukázaniu toho, že obžalovaný mal naplniť zákonné znaky žalovaného prečinu, práve naopak. O prekročení právomoci v zmysle § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. ide, ak sa vykonáva činnosť patriaca do právomoci iného verejného činiteľa alebo orgánu, či už nadriadeného alebo podriadeného, pokiaľ verejný činiteľ nemá právo prevziať vec na vybavenie. Obžalovaný U.. A.. G. bol menovaný ministrom pôdohospodárstva do funkcie prednostu Obvodného lesného úradu, nie do funkcie prednostu Obvodného lesného úradu v sídle kraja, načo obhajoba správne opakovane poukazovala. Dňa 27.6.2012 bol vládou menovaný do funkcie prednostu Krajského lesného úradu Bratislava. Od nástupu do funkcie vykonával funkciu druhostupňového orgánu štátnej správy na úseku lesného hospodárstva a dozor nad Obvodným lesným úradom Bratislava, keďže v tom období bol druhostupňovým orgánom štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva. Dňa 12.12.2012 bol vládou odvolaný z tejto funkcie a na základe výberového konania dňa 28.12.2012 vymenovaný za prednostu Obvodného lesného úradu v Bratislave, avšak už ministrom pôdohospodárstva. Po 01.01.2013 sa zmenil zákon o lesoch, a tak bol (podľa § 57

ods. 2 zákona č. 326/2005 zákona o lesoch v znení neskorších prepisov) dňa 01.01.2013 vymenovaný do funkcie prednostu Obvodného lesného úradu v Bratislave.

Pokiaľ ide o predmetné tri žiadosti, tieto boli obžalovanému pridelené a obsahovali všetky zákonné náležitosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný osoby K., D. ani L. nepoznal. Pokiaľ teda obžalovaný tieto osoby nepoznal, nie je zrejmé a hlavne ani preukázané, že mal konať preto, aby im zaistil prospech a už vôbec nie, že takýto prospech mal zaistiť sebe. Navyše, je potrebné mať na zreteli aj to, že obžalovaný nemohol, a ani tak neurobil, „zmeniť“ tieto pozemky na stavebné účely. Z titulu svojho postavenia nemal na takýto prípadný následný proces ani žiaden vplyv. Ako vyplýva z listinných dôkazov, na to aby boli tieto lesné pozemky vyňaté (nie zmenené na stavebné), boli žiadateľom uložené povinnosti presne definované v rozhodnutí o vyňatí lesného pozemku, pričom bez splnenia týchto podmienok nemohlo k vyňatiu pozemkov vôbec dôjsť.

Treba pripomenúť, že sudy v trestnom konaní neskúmajú, či došlo alebo nedošlo k nejakým administratívnym chybám, skúmajú naplnenie subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu. Na naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu nepostačuje zistenie, že obžalovaný prekročil právomoc (čo sa v danej veci jednoznačne nepreukázalo), ale zároveň bolo potrebné bez pochybností preukázať motív jeho konania spočívajúci v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Ako už bolo vyššie uvedené, bolo preukázané, že obžalovaný dané osoby nepoznal, nebol s nimi na ničom dohodnutý, čo vylučuje takýto motív jeho konania. Pokiaľ ide o predpoklad, že mal zabezpečiť takýto prospech sebe, táto skutočnosť je jednak vylúčená už samotným znením skutkovej aj právnej vety obžaloby, ale predovšetkým, nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu.

Trestné právo, a teda aj rozhodovanie o tom, či skutok je alebo nie je trestným činom, nemôže byť založené na dohadoch, dedukciách a pravdepodobnosti. Musí byť jasne a zrozumiteľne a nevyvrátiteľne zistené a preukázané, že žalované konanie je trestným činom. Skutkové závery súdu sa musia zakladať na jeho vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Ak tieto závery súdu boli vyvedené na podklade úplného resp. náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Tr. por.) a uvažovaní, ktorým sa k záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné, najmä logické rozpory, nemožno im v neprospech obžalovaného úspešne odporovať opravnými prostriedkami len preto, že podľa odvolateľa súd mohol dospieť aj k iným záverom.

Na základe uvedených skutočností a úvah, odvolací dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým obžalovaného oslobodil, je zákonné a správne zdôvodnené i v súlade s § 168 ods.1 Tr. por., na ktoré aj odvolací súd v podrobnostiach poukazuje.

Z uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší opravný prostriedok.